

veterinària

Actualitat

El Col·legi passa revista a la seva activitat amb la celebració de l'assemblea general ordinària de 2022

Actualitat

'Som veterinaris, som sanitaris'. Segona gran manifestació del col·lectiu a Madrid amb presència balear

Justícia Alimentària Illes Balears

Pèrdues d'aliments i la importància de revalorar els productes 'Fora de Sèrie'

El paper dels veterinaris en el protocol per a les mascotes arribades d'Ucraïna a les Balears

GLOBAL-IDENT™

XS 1.4

¿Quién es el próximo?

Yo!

Yo!

Yo!

MICROCHIP PARA LOS ANIMALES MÁS PEQUEÑOS

- **Aguja mas fina y afilada.**
Excelente penetración cutánea.
- **Inyector Ergonomico.**
Fácil manejo y aplicación.
- **Esterilización médica.**
De acuerdo a los estandares ISO 11135-1 & 11607

azasa

Pioneros en sistemas de trazabilidad y bienestar animal.

- 4 Avepa:** XXI Congrés d'Especialitats Veterinàries
- 5 Seguretat alimentària:** L'estratègia d'Europa sobre el consum d'alcohol
- 6 Justícia alimentària:** La importància de revalorar els Productes Fora de Sèrie
- 7 Actualitat:** La llengua blava a les Illes Balears
- 8 Perfil col·legial:** Alejandra García de Carellán y Carlos Ros

- 10 Portada:** Activat el protocol sanitari davant l'arribada de mascotes procedents d'Ucraina
- 12 Actualitat:** Curs auxiliars de clínica veterinària · Curs prescripció veterinària
- 13 Actualitat:** Curs d'acreditació de director d'instal·lacions de radiodiagnòstic · Curs de cirurgia de vies respiratòries superiors
- 14 Actualitat:** Segona gran manifestació a Madrid del col·lectiu veterinari espanyol
- 15 Actualitat:** Activitat col·legial
- 16 Actualitat:** Assemblea general ordinària del COVIB de 2022
- 17 Etocovib:** Problemes de conducta: la punta de l'iceberg
- 18 Els nostres centres:** Món Veterinari
- 20 Semilla:** L'adscripció del LIMIA a SEMILLA
- 21 Assessoria jurídica**
- 22 Cas clínic:** Presentat per Hospital Veterinari Canis
- 23 Col·legi · Art al COVIB**

Un sol clam; una sola salut

El passat dia 21 de febrer, una metgessa i tres veterinaris tengueren l'oportunitat de parlar durant gairebé una hora sobre 'One Health' en el plató del canal de televisió local Fibwi, en el transcurs d'un espai de converses amb veterinaris conduït pel presentador Joan Monse. Es reflexionà sobre la salut humana, la sanitat animal i el medi ambient, sobre la interrelació dels tres conceptes en un enfocament holístic de la salut, i, sobretot, quedà palès el profund desconeixement que encara es té, tant en l'àmbit social com en l'àmbit institucional -més preocupant-, de la 'sola salut' que hauria de regir les polítiques sanitàries arreu del planeta. Aquest espai serví, d'alguna manera, per mostrar la necessària col·laboració de les diferents professions sanitàries davant els reptes sanitaris que es presenten en el present i en el futur... i molt més després de la pandèmia de la Covid-19.

El 'One Health' va ser també, una de les proclames de la gran manifestació que el col·lectiu veterinari espanyol organitzà a Madrid el passat 3 d'abril per reivindicar un reconeixement sanitari oblidat pels governants en tantes ocasions a La Moncloa, així com la participació activa dels professionals veterinaris en les polítiques estatals de salut pública i benestar animal. El clam veterinari va ser unitari, ferm i honest. La resposta...

El paper dels veterinaris ha estat també decisiu a l'hora d'afrontar una situació sobrevinguda aquests darrers mesos arran del conflicte bèl·lic entre Rússia i Ucraïna. La fuga massiva de persones de les entranyes de la guerra cap a altres indrets ha provocat el moviment d'animals de companyia i la seva entrada en altres territoris. Les Illes Balears no han estat una excepció i des del primer moment quedà activat el protocol d'actuacions en matèria de sanitat animal davant la previsible arribada d'animals procedents d'Ucraina. El COVIB ha estat en contacte amb les autoritats sanitàries, en aquest cas el Servei de Ramaderia de la Conselleria d'Agricultura i el Servei de Salut Ambiental de la Conselleria de Salut, a qui traslladà les primeres arribades informades per les clíniques que atengueren aquestes mascotes, a més de contribuir a sufragar part de les despeses relacionades amb aquestes feines.

Aquest trimestre -ja casi quadrimestre- ha estat també quan s'ha celebrat l'assemblea general ordinària del Col·legi. A l'interior hi trobareu la crònica. Al web col·legial, tota la informació. La pandèmia sembla haver començat a donar-mos treva. Confiem en què així sigui.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Jesús Martínez. **Direcció periodística:** Joan Sans (Dirkom). **Consell editorial:** Lluís Riera, Jorge Cañellas, Manuel Ruiz, Tomeu Martí i Iván Plasencia. **Fotografia:** Jaime Reina. **Maquetació:** G. Domenici. **Publicitat:** COVIB (Av. Comte de Sallent, 2, Principal A i B - Tel: 971 71 30 44/49). **Impressió:** Gráficas Loyse. **Dipòsit legal:** PM-495-2013

El Comitè de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles. Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets. Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Zaragoza acoge el XXI Congreso de Especialidades Veterinarias de AVEPA

Veintidós grupos de trabajo de AVEPA presentan sus programas en una cita que cuenta con más de un millar de asistentes, celebrada los días 22 y 23 de abril

Fotos cedidas per AVEPA.

Zaragoza ha acogido los días 22 y 23 de abril el Congreso de Especialidades Veterinarias de AVEPA con un programa de 132 horas de formación centrada en las diferentes especialidades de la asociación, en total 22. En 2002 AVEPA inauguró su proyecto más ambicioso con la celebración de su primer Congreso en la Facultad de Veterinaria de la UCM de Madrid, donde nueve grupos de trabajo de la Asociación presentaron sus programas, y 300 veterinarios asistieron a sus actividades.

Durante estos años, el Congreso de Especialidades Veterinarias de AVEPA se ha organizado en diferentes facultades: Madrid, Barcelona, Valencia, Bilbao, Zaragoza o Córdoba. Su evolución ha sido muy positiva, llegando hasta la última edición celebrada presencialmente en Zaragoza en 2019 en la que participaron más de 1.300 asistentes. Los objetivos desde el inicio del Congreso se han basado en poder ofrecer una pla-

taforma a los grupos de especialidades de AVEPA que permite facilitar logística, organización y comunicación de sus actividades, aprovechar las múltiples sinergias entre sus programas científicos delante del interés de los asistentes, y concentrar por la mayor oferta global un importante número de veterinarios que pueden asistir a distintas sesiones.

A su vez estos Congresos han permitido llegar a diferentes zonas geográficas y acercar la formación a zonas donde normalmente es más difícil ofrecer amplios programas científicos con aproximadamente 11 salas simultáneas de conferencias. También ha contribuido a acercar la profesión clínica a las facultades de veterinaria, a sus departamentos, y a hacer partícipe de las actividades de la Asociación a la Universidad. En su conjunto este ya maduro congreso ha supuesto una nueva oferta de formación basada en el verdadero núcleo de los líderes en las diferentes especialidades veterinarias.

Regresa el Congreso Veterinario de Ibiza

En mayo, en concreto los días 12, 13 y 14, se celebrará el Congreso Veterinario de Ibiza, que este año llega a su cuarta edición después que en 2020 y 2021 no pudiera celebrarse por la pandemia. Las inscripciones están abiertas hasta el 10 de mayo en www.congresoveterinarioibiza.com. El Congreso cuenta con el patrocinio de distintas firmas comerciales, además de la colaboración del COVIB o de la Organización Colegial Veterinaria, entre otros.

IX Congreso 'on line' de medicina interna, Ignacio Menes

En mayo, concretamente los días 25 y 26, tendrá lugar también el Congreso de medicina interna de AVEPA, Ignacio Menes, en la modalidad 'on line', con ponentes de la talla de Yordán Fernández, Nora Romero, Xavier Roura o Mª Dolores Tabar. Las ponencias se podrán visualizar durante un mes a partir de la finalización del congreso virtual, el 26 de mayo. Desde la secretaría de AVEPA se facilitará un link exclusivo a los inscritos.

La temática se centrará en cuestiones como el abordaje de anemias no regenerativas, la enfermedad de la médula ósea, la obstrucción ureteral felina, la puesta al día de infecciones del tracto urinario, el tratamiento a leishmaniosis en perros, el trasplante de heces en veterinaria y la poliartritis.

La estrategia de Europa sobre el consumo de alcohol

La Comisión UE propone una serie de acciones para alcanzar una reducción del 10% del consumo nocivo de alcohol en el año 2025, derivado de su Plan de Lucha contra el Cáncer

La Comisión de la Unión Europea, en su Plan de Lucha contra el Cáncer publicado el 3 de febrero de 2021, quiere acabar con el "consumo nocivo de alcohol" como parte de las medidas de prevención del cáncer.

De acuerdo con la Organización Mundial de la Salud (OMS), Europa sigue teniendo los mayores niveles de consumo de alcohol en el mundo, lo que resulta en tener la mayor tasa de muertes atribuibles a su consumo. La OMS identifica el cáncer como la principal causa de muertes debido al alcohol en la UE.

Con el citado Plan, la Comisión UE quiere alcanzar una reducción del 10% del consumo nocivo de alcohol en el año 2025. Entre las acciones a llevar a cabo proponen la revisión de la legislación de tasas alcohólicas, limitar la promoción y publicidad on-line de las bebidas alcohólicas y una revisión de la legislación alimentaria que haga obligatorio indicar en las etiquetas la lista de ingredientes y la información nutricional al final de 2022. Además propone la inclusión de advertencias en el etiquetado en relación con la salud a final de 2023, entre las que podrían figurar las que correlacionarían el riesgo de padecer cáncer con el consumo de alcohol, y que serían similares a las que ya figuran en las cajetillas de tabaco.

RESOLUCIÓN DEL PARLAMENTO EUROPEO

En este sentido, el Parlamento Europeo, en sesión plenaria de 16 de febrero, revisó la estrategia de la Comisión y presentó una serie de enmiendas aprobando una Resolución en la que se acoge con satisfacción las propuestas de aquélla para conseguir la reducción de al menos el 10 % del consumo nocivo del alcohol para 2025, incluida una estrategia europea de alcohol cero entre los menores; apoya que se facilite información más completa a los consumidores mediante la mejora del etiquetado de las bebidas alcohólicas para incluir información sobre el consumo moderado y responsable, y la indicación obligatoria de la lista de ingredientes y la información nutricional, así como utilizando el etiquetado digital; pide que se prohíba la publicidad y el patrocinio de bebidas alcohólicas en los acontecimientos deportivos cuando los principales espectadores sean menores; apoya la revisión prevista de la legislación de la Unión sobre la fiscalidad del alcohol y sobre las compras trans-

>>> La Comisión de la Unión Europea propone la inclusión de advertencias en el etiquetado de las bebidas alcohólicas en relación con la salud a final de 2023. Entre otras, podrían figurar las que correlacionarían el riesgo de padecer cáncer con el consumo de alcohol.

fronterizas de alcohol por parte de particulares, así como una revisión de las políticas de precios del alcohol, valorando también el aumento de los impuestos sobre las bebidas alcohólicas.

No obstante, los eurodiputados por mayoría han respaldado eliminar la referencia a que "no existe un nivel de consumo seguro" y, en su lugar sustituirla por "el nivel más seguro de consumo es ninguno". Tampoco han apoyado la propuesta para incluir las advertencias sanitarias en el etiquetado de bebidas alcohólicas, similares a las de las cajetillas de tabaco en relación con el cáncer y han optado por pedir que se incluya información sobre el consumo moderado y responsable. En estas cuestiones han jugado un papel decisivo la participación de muchos eurodiputados españoles.

En todo caso, la Resolución del Parlamento no tiene carácter vinculante, por lo que habrá que ver en los próximos meses cómo queda esta cuestión.

JESÚS MARTÍNEZ

Veterinario del Servicio de Seguridad Alimentaria de la Caib

La importància de revalorar els Productes Fora de Sèrie

Es calcula que entre un 25 i un 40% de la producció d'hortalisses no arriba al mercat degut a l'estandardització dels productes (és a dir, a les normes de qualitat que s'imposen sobre a la forma, la mida, el pes i el color dels productes). En els sistemes moderns, els productes es defineixen com a "vendibles" o "no vendibles": perden de cop el seu valor econòmic quan ja no compleixen amb la qualitat mínima necessària per ser considerats comercialitzables, independentment de la seva comestibilitat. Els productes que no compleixen els requisits estètics corren el risc de no ser recollits del camp i la collita s'acabi perdent.

Les **"pèrdues d'aliments"** són les produïdes des del cultiu, sacrifici o captura fins al nivell minorista (però sense incloure'l) i el **"malbaratament alimentari"**, el produït en els nivells de la venda al detall i el consum. En qualsevol cas, es tracta de menjar destinat al consum humà que llencem al llarg de tot el circuit alimentari i que s'hauria pogut prevenir o bé aprofitar perquè els aliments encara mantenen el valor nutricional. Segons dades de la FAO, **desaprofitam una tercera part** dels aliments que es produeixen a nivell mundial per al consum humà.

Qualsevol definició que s'adopti i qualsevol xifra disponible comparteixen una connotació moral negativa. Provocar la producció, la venda i la compra de quatre pomes quan només en són necessàries tres, suposa un alt cost **econòmic**, però també **ètic, social i mediambiental**, sense oblidar l'impacte que se'n deriva sobre **la dieta i la salut** de les persones. Alhora que llencem aliments, 690 milions de persones en el món han passat gana al llarg de l'any 2019 i 3.000 milions de persones no es poden permetre una dieta saludable; mentrestant, dos bilions d'adults i 41 milions d'infants menors de 5 anys en el món tenen excés de pes corporal. Desaprofitar aliments suposa desaprofitar recursos naturals com l'aigua, l'energia i el sòl prèviament invertits en la seva producció, manipulació, transport, emmagatzematge o transformació; dels quals depèn la producció futura d'aliments, perpetuant d'aquesta manera l'impacte sobre la seguretat alimentària. Perdre o malbaratar aliments també contamina: eliminar els residus orgànics aprofitables genera entre el 8 i el 10 % de les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Les xifres apunten que la major part de malbaratament alimentari es produeix a les llars (PNUMA, 2021). En el cas dels països d'ingressos alts i mitjans, aquestes xifres serien degudes principalment al comportament del consumidor, és a dir, als

hàbits de compra, la preparació i consum d'aliments, la planificació del temps i la coordinació; juntament amb tècniques de comercialització que animen els consumidors a comprar més del necessari. Cal preguntar-se, emperò, si la responsabilitat d'aquest volum de residus orgànics desaprofitats ha de recaure únicament en les famílies i resta d'unitats de consum. No s'hauria de confondre el lloc on es produeix un desaprofitament alimentari amb la seva causa, **perquè les pèrdues d'aliments que tenen lloc en una fase de la cadena alimentària poden tenir la seva causa en una altra fase.** Davant aquest escenari, és necessari recuperar el valor dels aliments i avançar cap a sistemes alimentaris eficients i ben gestionats, justos, més responsables i sostenibles. Tenim al davant el repte urgent i transcendental de no desestimar cap factor generador de malbaratament alimentari i trobar solucions compartides entre tots els agents de la cadena alimentària. **Cada actor ha d'acceptar la seva responsabilitat i adoptar accions resolutives de forma particular i col·lectiva.**

A Menorca, segueix activa la campanya "Producte Fora de Sèrie", una iniciativa de l'Agència Menorca Reserva de Biosfera i de Justícia Alimentària que persegueix sensibilitzar la població contra el malbaratament alimentari, especialment els consumidors, el sector de la producció agroalimentària i els comerciants de poble de l'illa de Menorca, posant èmfasi en les pèrdues que es produeixen degudes a la imposició d'estàndards de qualitat de forma, mida i color sobre els productes d'horta; i instar els agents dels tres sectors a posar en pràctica mesures correctives proposades a la *Guia de mesures per prevenir i reduir el malbaratament alimentari*.

En el context de la campanya, els comerciants adherits donen visibilitat als productes fora de sèrie a través de la creació d'espais concrets a les botigues degudament senyalitzats i identificats; i regalen una bossa de cotó reutilitzable als consumidors de productes fora de sèrie per incentivar el seu consum a granel i sense residus innecessaris. Els ajuntaments i una vintena de centres educatius de l'illa també han adoptat la iniciativa i han implementat accions com el muntatge de l'exposició itinerant sobre malbaratament alimentari, l'organització de "Mercats agroalimentaris Fora de Sèrie", l'abastiment de "Fruita Fora de Sèrie" als berenars dels patis i els mostrejos de restes de menjar en l'entorn escolar. Les diverses accions de la campanya es poden consultar en el *Blog Producte Fora de Sèrie*.

La llengua blava a les Illes Balears

La lengua azul (bluetongue, fiebre catarral ovina) es una enfermedad vírica infecciosa no contagiosa que afecta a los rumiantes domésticos y salvajes (principalmente ovinos, pero también bovinos, caprinos, bufálidos, antílopes, cérvidos, wapitíes y camélidos), transmitida por la picadura de ciertas especies de mosquito del género *Culicoides*.

El virus causante de la lengua azul es un virus ARN de la familia Reoviridae, género Orbivirus.

INICIO

El 23 de junio de 2021, el veterinario de la ADS Oví Zona Nord comunica al *Servei de Ramaderia* la presencia de animales de la especie ovina con síntomas compatibles con la enfermedad de la lengua azul en varias explotaciones del municipio de Pollença.

Tras visitar las fincas y comprobar la evidencia de los síntomas, se tomaron muestras de sangre a gran parte de los animales afectados, muestras que cuatro días después confirmaron la presencia nuevamente de la enfermedad de la lengua azul en nuestro territorio.

Han pasado 21 y 18 años de su aparición en Mallorca y Menorca respectivamente. Desde entonces, las Illes Balears se consideraban territorio libre de la enfermedad, a pesar de encontrarse en zona de riesgo por la ubicación geográfica de nuestro archipiélago.

A partir del brote del año 2000, se instauró en todas las islas un programa de vigilancia activa (animales centinela), pasiva (detección de síntomas clínicos) y entomológica frente a la enfermedad.

Y ha sido este programa el que ha permitido la rápida detección de la entrada de la enfermedad en nuestro territorio: pues simultáneamente al aviso de animales afectados en Pollença (vigilancia pasiva), el MAPA comunicaba la existencia de un bovino centinela positivo a PCR frente al serotipo 4 del virus de la lengua azul en el mismo municipio. Este bovino se había muestreado dentro del programa y se había remitido al Laboratorio Oficial de Algete para su confirmación.

PLAN DE ACTUACIÓN

A partir de la declaración oficial de la presencia de la enfermedad en nuestra comunidad autónoma el 30 de junio, se adoptaron una serie de medidas sanitarias como la vacunación obligatoria frente al serotipo 4 del virus de la lengua azul de todos los animales mayores de tres meses de edad de las especies bovina y ovina, las restricciones a los movimientos de especies sensibles a la enfermedad y el refuerzo de la vigilancia pasiva de las explotaciones, recordando la obligación de comunicar toda sospecha, así como la importancia de proteger a los animales de los vectores transmisores de la enfermedad (mosquito del género *Culicoides*).

Estos vectores han sido, sin lugar a dudas, la vía de entrada del virus desde otras zonas afectadas del Mediterráneo, como ocurrió en los anteriores brotes, puesto que no se han producido entradas recientes de animales de fuera del territorio insular en las explotaciones afectadas.

El control para detectar la presencia de estos mosquitos, o el incremento en sus poblaciones se realiza semanalmente mediante un sistema de capturas con trampas ubicadas en dos explotaciones de vacuno lechero, una en Mallorca y otra en Menorca.

Una vez declarada oficialmente la enfermedad, el 12 de julio se pone en marcha la citada vacunación obligatoria, contando con las 500.000 dosis cedidas por la Junta de Extremadura, con la intermediación del MAPA, de la vacuna inactivada marca BLUEVAC 4, cuya pauta vacunal supone una dosis en el ganado ovino y dos en el bovino.

Inicialmente se plantea la vacunación de 208.000 ovejas y 22.500 vacas. A partir de la recepción de las dosis, éstas se distribuyen en primer lugar, a los veterinarios de las asociaciones de defensa sanitaria (ADS) para la vacunación de los animales de las explotaciones inscritas en las citadas agrupaciones.

En segundo lugar, se reparten a los veterinarios contratados por la *Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació* (a través de la empresa pública SEMILLA) que llevarán a cabo la vacunación de los animales de aquellas explotaciones no adscritas a una agrupación de defensa sanitaria, tanto en Mallorca, como en el resto de las islas.

Esta primera vacunación finalizó en el mes de diciembre, excepto algunas explotaciones que, excepcionalmente, se vacuna-

ron a lo largo del mes de enero por razones de manejo o logística, con un balance de 191.658 ovejas vacunadas en 3.314 explotaciones, y 19.265 vacas en 437 explotaciones.

A lo largo de los meses de vacunación se produjeron constantes avisos de explotaciones con animales afectados, que fueron visitadas tanto por los veterinarios de ADS cuando pertenecían a su agrupación, como por parte de los veterinarios contratados por SEMILLA.

En estas visitas, se procedía a la toma de muestras de sangre y suero de los animales con síntomas compatibles con la lengua azul. Estas muestras se han enviado al Laboratorio Oficial de Algete para su confirmación mediante PCR.

Las explotaciones en las que se confirmó la presencia del virus se declararon oficialmente 277 focos con más de 2.000 animales afectados.

ACCIONES PREVISTAS EN 2022

Desde el 1 de diciembre hasta el 31 de marzo de este año, el archipiélago balear está dentro del llamado "período estacionalmente libre el vector". Una vez acabado, al considerarse que prácticamente no hay circulación de culicoides, se prevé iniciar una nueva vacunación del ganado ovino y bovino (en este caso, los animales adultos vacunados sólo requerirán una dosis).

Alejandra García de Carellán y Carlos Ros, el tránsito de la vocación a la especialización

El futuro de *Leny* pasaba por la lucha contra el reloj que libran aquellos animales que son abandonados en una protectora. Una lucha que sólo la fortuna (o la falta de ella) parece poder inclinar. Y a *Leny*, un cachorro mestizo de pelaje blanquinegro, la suerte le sonrió el día en que Alejandra García de Carellán (Madrid, 1985), entonces estudiante de Veterinaria, se cruzó en su camino y se lo llevó a casa, salvándolo probablemente de un destino inevitable. Nos situamos en Madrid, en 2007 o 2008, con Alejandra en el último tramo de la carrera intentando decidir hacia dónde encaminar su especialización. Se había matriculado en Veterinaria unos años antes, por

vocación: y en la Complutense, por proximidad residencial. La mayor de dos hermanas, pasó su infancia y adolescencia entre Madrid y Pamplona por la ocupación de su padre, militar, y desde chiquitita tuvo claro hacia dónde dirigir sus pasos por la gran estima que siempre sintió por los animales. En la universidad, a partir de segundo hizo prácticas voluntarias en distintas clínicas, trabajó también en el Zoo de Madrid y en cuarto entró como alumna colaboradora en el hospital de la facultad, donde hizo turnos y fue rotando por distintas especialidades. Durante el verano de cuarto a quinto, en 2008, trabajó en un centro de recuperación de focas en Ho-

landa y justo antes de acabar la carrera, en 2009, fue voluntaria en una carrera de trineos tirados por perros, en los Pirineos. "Mi idea era conocer un poco todas las ramas de la profesión, ampliar el abanico de conocimiento, para poder elegir qué hacer en el futuro. Primero fui viendo que me gustaba la clínica de pequeños y, después, que la anestesia era la especialización que más llamaba mi atención porque era en la que me había sentido más involucrada", explica hoy, más de una década después. En ese momento, recién licenciada, con *Leny* a su lado, se marchó a Barcelona a cursar un internado general rotatorio en el Hospital Clínico de la UAB. Durante ese

año, al margen de concretarse su interés por la anestesia y la analgesia, conoció a Carlos, su actual pareja, compañero y padre de su hija, quien entró en su vida a partir de ese momento, convirtiéndose en una 'dura competencia' para *Leny*. Aunque se vieron obligados a poner tierra de por medio.

Carlos Ros Alemany (Palma, 1985) es, como Alejandra, veterinario vocacional. Recuerda hoy que desde bien chiquitito podía pasar horas entreteniéndose con los animales que tenía en casa: perros, pájaros, peces... Ello le llevó a elegir Veterinaria y a matricularse en la Universidad Autónoma de Barcelona. Transcurría el año 2003. Tras un primer curso algo más frío, "con asignaturas que en aquel momento no relacionas con los animales y la veterinaria", dice, la carrera cumplió de sobra sus expectativas. Además, como tantos otros jóvenes estudiantes, entró en contacto con la profesión haciendo prácticas de verano en la clínica Canis, que estaba en su barrio, de donde guarda gratos recuerdos. Tras licenciarse, regresó a Palma y entró a formar parte del servicio de urgencias que ofrecían Canis-Balmes-San Fernando, permaneciendo un año antes de retornar a Barcelona, en 2009, para realizar un internado general rotatorio en medicina y cirugía de pequeños animales en el Hospital Clínic Veterinari UAB. Al finalizar el internado, en 2010, recaló en la Clínica Balmes, donde trabajó como veterinario generalista. Su inquietud vital lo llevó en 2011, un año después, a mudarse al Reino Unido, donde realizó un año de internado en neurología y neurocirugía en el *Animal Health Trust*, en Newmarket (Cambridge), un hospital de referencia que, como detalle curioso, ha tenido que cerrar sus puertas a raíz de la pandemia de Covid-19, relata Carlos. Víctima de una perenne lucha interna entre establecerse en Mallorca y seguir formándose fuera, el joven veterinario se marchó a Barcelona para completar durante tres años una residencia en neurología y Neurocirugía reconocida por el *European College of Veterinary Neurology* (ECVN) en el Hospital Clínic Veterinari de la UAB, obteniendo posteriormente la diplomatura europea en dicha especialidad. Al finalizar la residencia, en 2015, se dirigió a Valencia tras recibir una oferta como responsable del Servicio de Neurología y Neurocirugía del Hospital de la Universi-

dad Católica San Vicente Mártir, además de ejercer como profesor de su Departamento de Medicina y Cirugía Animal. Su intensa actividad, que le llevaba a participar en diferentes cursos y formaciones y a escribir artículos en revistas internacionales, posibilitó dicho trabajo. Además, tras cinco años y medio de relación a distancia, se reencontraba de nuevo con Alejandra y con *Leny*, que volvían de su periplo británico, e iniciaban al fin una anhelada vida en común en la capital del Turia.

Al finalizar en internado en Barcelona, en 2010, Alejandra se trasladó a Inglaterra para realizar un internado específico en Anestesia Veterinaria en la Universidad de Liverpool. Tras trabajar en diversos centros privados en Inglaterra, en julio de 2011, comenzó el Master de Doctorado junto con la residencia por el Colegio Europeo de Anestesia y Analgesia Veterinaria (ECVAA) en el *Royal Veterinary College* (RVC) de Londres. Una vez acabado, ya como diplomada Europea en Anestesia y Analgesia (Dip. ECVAA), trabajó como profesora asociada dando clases y trabajando en el *Queen Mother Hospital for Animals*, en el servicio de Anestesia y Analgesia del RVC. Le llegó entonces la opción de reunirse con Carlos en Valencia y no se lo pensó. Fue nombrada responsable del Servicio de Anestesiología en el hospital veterinario de la Universidad Católica de Valencia San Vicente Mártir, donde también fue profesora del Departamento de Medicina y Cirugía Animal.

El nacimiento de su hija Eva, a finales de 2020, y la oferta de trabajo de Memvet-Centro de Referencia Veterinaria, el pasado año, fueron dos hechos determinantes a la hora de cambiar su vida en Valencia. Por una parte, obvia decir cuánto cambia la vida la llegada de una criatura. Por otra, el proyecto que les presentaban Màrian Matas y Jordi López en Palma les sedujo de tal manera que tomaron la decisión de hacer las maletas y empezar otro nuevo ciclo. Esta vez, además, Carlos veía cumplida una de sus grandes aspiraciones personales: regresar a casa. Alejandra se ha incorporado a Memvet como responsable del servicio de Anestesia y Unidad del Dolor y Carlos ha hecho lo propio en el Servicio de Neurología y Neurocirugía. Ambos atienden casos remitidos por compañeros veterinarios. En Mallorca cuentan con algo más de ayuda con la pequeña Eva, lo que les ha permitido centrarse en su nuevo proyecto.

Además de ofrecer servicios de *teleconsulting* para VETCT, continúan publicando artículos científicos en revistas nacionales e internacionales y participando de manera regular como ponentes en congresos y postgrados nacionales e internacionales. Y *Leny*, que posa para una de las fotos que ilustran estas líneas en el TAC que han adquirido recientemente, sigue resistiendo y haciendo compañía a quien una vez le salvó la vida.

Les mascotes d'Ucraïna

Arran de l'esclat de la guerra, l'UE ha permès que els països membres facilitin l'acollida animals desplaçats procedents de la zona de conflicte aplicant-los el protocol sanitari corresponent. A Balears han arribat de moment una dotzena d'animals, que han estat identificats, desparasitats i vacunats de ràbia i equinococcosi i romanen en quarantena

>>> El Servei de Ramaderia de la Conselleria d'Agricultura gestiona el protocol sanitari d'arribada d'animals de companyia procedents d'Ucraïna a Balears en coordinació amb el Servei de Salut Ambiental i amb la participació d'un grup de veterinaris i centres clínics que s'han ofert a col·laborar-hi.

El conflicte armat a Ucraïna ha provocat un èxode massiu de persones. Segons Nacions Unides, més de 10 milions d'afectats han escapat de l'horror de la guerra. Un bon nombre de països han obert les seves portes a aquests persones refugiades, que en molts de casos han hagut de partir de casa amb el que hi cap a una motxilla, deixant darrere milers de pertinences i records. Els animals de companyia són també víctimes d'aquesta situació. En alguns casos han tingut la sort d'haver pogut acompanyar els seus propietaris en el trajecte cap als nous destins. A les Illes Balears, fins el dia de tancament d'aquest número, s'ha notificat l'arribada de dotze d'aquests animals.

A Europa, els moviments d'animals de companyia sense ànim de lucre estan regulats per diversos Reglaments. Davant la situació d'emergència sobrevinguda per la guerra, les autoritats europees autoritzaren per març aquesta situació, establint tota una sèrie d'actuacions en matèria de sanitat animal. A Espanya varen ser dictades

per la Direcció General de Sanitat de la Producció Agrària del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació per ser aplicades amb l'objectiu de prevenir la introducció de la ràbia i l'equinococcosi, ja que Ucraïna és una zona endèmica de totes dues malalties. El procediment implica que els animals, en funció del seu estat vacunal, hauran de ser sotmesos a aïllament i observació per un període de temps comprès entre els 3 i els 6 mesos, en un centre de protecció animal públic o privat, o segons el cas, en el lloc de residència amb

BREUS

La ràbia a Ucraïna

Ucraïna continua sent l'únic país d'Europa on la ràbia està molt estesa entre els animals i les persones (Regulatory Mechanism in Biosystems, 2021). Anualment hi ha uns 1.600 casos de ràbia en animals a Ucraïna i s'han registrat casos esporàdics en humans malgrat les mesures preventives.

la persona responsable. Aquest aïllament està controlat pels serveis veterinaris oficials. A més, l'animal haurà de ser revacunat contra la ràbia, desparasitat, identificat (si no té microxip), formalitzant-se també la seva documentació sanitària i extraient una mostra de sang per a la verificació de la titulació d'Ac ràbics.

A les Illes Balears, s'han atès fins el moment nou cans i tres moi-

xos procedents d'Ucraïna que, depenent de la situació dels seus propietaris, es troben aïllats al Centre de Protecció d'Animals Domèstics (CEPAD), a Santa Eugènia, o en domicilis particulars, sempre sota la supervisió de les autoritats sanitàries. La coordinació entre aquestes autoritats, en aquest cas el Servei de Ramaderia de la Conselleria d'Agricultura, i el Servei de Salut Ambiental de la Conselleria de Salut, ha estat òptima des del primer dia, en col·laboració amb les clíniques veterinàries que s'hi han vist implicades (normalment la primera baula de la cadena, on es realitza la primera atenció d'aquests animals i, per tant, on es dona el primer avís de la seva presència).

El COVIB, per la seva banda, en rebre la informació de la Conselleria d'Agricultura féu de cadena de transmissió del protocol cap els col·legiats perquè aquests estessin informats de la manera de procedir. La junta de govern, a més, amb l'objectiu de facilitar aquesta col·laboració, acordà assumir el cost de tot el material distribuït pel Col·legi i utilitzat per a aquests animals (microxip, formularis, gestió RIACIB i passaports) i establí una ajuda econòmica de 20 euros per animal per contribuir a les despeses relacionades amb l'activitat de vacunació antiràbica, desparasitació i presa de mostra de sang. Així mateix, s'obrí una borsa de centres col·laboradors, a la que s'hi han apuntat fins el moment 16 clíniques cridant al Col·legi.

BREUS

Una sentencia confirma las competencias veterinarias en ganadería

Una sentencia del Supremo ha desestimado un recurso del Consejo General de Colegios de Ingenieros Agrónomos de España contra un real decreto de 2020 que establece la ordenación de granjas y explotaciones porcinas. Los agrónomos pedían que se declarase nulo el concepto 'veterinario de explotación' y que se sustituyera por técnico competente o subsidiariamente incluyendo además de veterinario de explotación a ingeniero agrónomo en tres de los artículos de la Norma. El real decreto fija la figura del veterinario de explotación para evaluar y controlar las condiciones de sanidad, bienestar animal, bioseguridad e higiene de unidades intensivas y extensivas de ganado porcino.

La justicia da la razón a una veterinaria acusada de maltrato

La justicia ha fallado a favor de una clínica veterinaria de Cantabria donde se practicó la eutanasia a un perro, al considerar

que el informe pericial presentado por una asociación de derecho animal estaba lleno de irregularidades. La Audiencia Provincial de Cantabria ratifica la resolución que determinó la inexistencia de maltrato animal de una veterinaria y de abandono por parte de la propietaria de un perro de Cantabria al que se le practicó la eutanasia debido a su mal estado de salud. Los hechos se remontan a principios de 2020.

El empleo veterinario continúa creciendo pese a la inestabilidad económica

A pesar de que el primer trimestre de 2022 ha estado marcado por la inestabilidad económica y social provocada por el precio de la electricidad, los carburantes o el conflicto de Ucrania, el empleo veterinario ha continuado con los buenos datos que ya registró en el mes de febrero, según los últimos datos ofrecidos por el Ministerio de Inclusiones, Seguridad Social y Migraciones en relación con las afiliaciones registradas en marzo de 2022, cuando se han contabilizado un total de 29.444 veterinarios afiliados, de los que 18.686 pertenecen al régimen general y 10.758 al de autónomos.

PROFESIONALIDAD,
EXPERIENCIA
Y COMPROMISO

FONT

- Abogados
- Economistas
- Graduados Sociales
- Asesoría Laboral y Tributaria

BUFETE
ANTONIO FONT

Colaborador del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears La Rambla, 17 · 07003 Palma · www.bufeteantoniofont.com

Dóna inici la segona edició del curs de formació continuada per a auxiliars

Acreditat pel RD 705/2017 pel qual es complementa el Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals, consta de sis sessions i serà impartit per la veterinària Cati Serra

El segon curs de de formació continuada per a auxiliars de clínica veterinària (ACV), organitzat pel COVIB, està en marxa des del passat mes de febrer. Després del notable èxit de la primera edició, celebrada l'any passat, el comitè de formació del Col·legi decidí repetir l'experiència, que en aquesta ocasió serà conduïda per la veterinària mallorquina Cati Serra, una de les úniques vuit avaluadores habilitades a Espanya per a la qualificació professional d'assistència a l'atenció clínica en centres veterinaris (AGA 488_3).

El curs consta de 36 hores de formació repartides en 6 sessions de 4 hores de formació teòrica cadascuna i es complementa amb 12 hores de consolidació dels coneixements adquirits mitjançant la realització de resums/treballs guiats que demostren l'aprofitament del curs. S'abordaran totes i cadascuna de les competències que ha de dominar l'auxiliar de clínica veterinària a la seva feina, des de la recepció i atenció al client passant per l'hospitalització, la feina de laboratori, diagnòstic per imatge, quiròfan i assistència a la consulta, tot plegat des d'una vessant amena però també rigurosa i de qualitat.

Tal com ha referit la vocal de formació del Col·legi, Ana Sancha, el curs "és el primer pas des del COVIB per liderar una formació de qualitat dels ACV de manera que en el moment que es publiqui el certificat de professionalitat es faciliti l'accés a la titulació oficial d'ACV".

La prescripció veterinària segons el nou Reglament (UE) 2019/6, a escena

El passat 21 de març l'aula de formació del Col·legi acollí una formació sobre la prescripció veterinària segons el nou Reglament (UE) 2019/6, en la qual el ponent, Ramiro Casimiro, abordà les principals novetats en prescripció ordinària establertes pel Reglament (UE) 2019/6, les principals novetats en prescripció excepcional o "en Cascada" i els canvis en l'assignació dels Temps d'espera administratius establerts per la nova norma.

Ramiro Casimiro va ingressar com a funcionari del Cos Nacional Veterinari en 1987. Des de març del 2011 fins al 31 de gener de 2022 va ocupar el càrrec de Conseller Tècnic del Departament de Medicaments Veterinaris de l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris (AEMPS), on des del passat 1 de febrer ocupa la plaça de Cap Adjunt del Departament de Medicaments Veterinaris.

>>> Organitzat pel COVIB i homologat pel Consell de Seguretat Nuclear, es dugué a terme entre la sala de formació del Col·legi, en sessió teòrica, i l'Hospital Canis, la part pràctica.

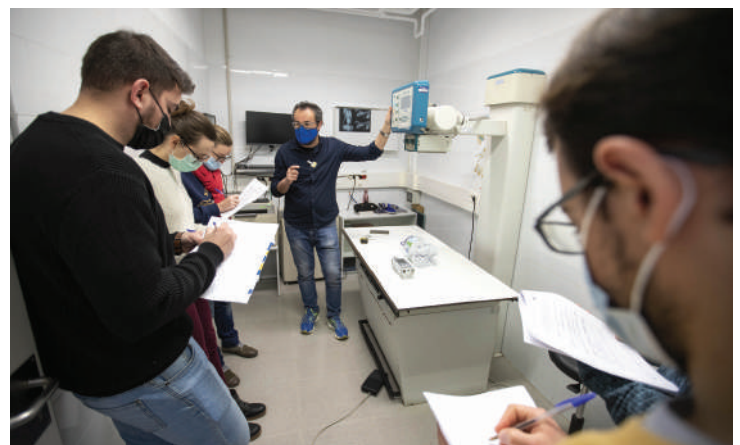
Curs d'acreditació de director d'instal·lacions de radiodiagnòstic

El COVIB organitzà el passat mes de gener, entre els dies 12 i 15, dins la línia formativa Clínica i Sanitat Animal, una formació d'acreditació de director d'instal·lacions de radiodiagnòstic, un curs homologat pel Consell de Seguretat Nuclear (CSN) i que va ser possible gràcies a l'Hospital Canis, on es dugué a terme la sessió pràctica de la formació.

L'objectiu del curs va ser la millora i increment dels coneixements en matèria de protecció radiològica, cobrint especialment els aspectes de protecció radiològica dels treballadors exposats i dels membres del públic, però sense oblidar tampoc els aspectes fonamentals de protecció radiològica al pacient. Impartit per l'entitat ACPRO SL, *Asesoría en Control y Protección Radiológica*, els ponents foren el seu director de formació, Raúl Medina, i els seus companys Jaume Rius, Àngel Márquez, ambdós tècnics experts en protecció radiològica, i Luisa Mota, enginyera industrial.

El curs s'estructurà en quatre dies. Els tres primers, realitzats a la sala de formació del COVIB, es destinaren a la part teòrica, repassant entre d'altres les característiques físiques dels equips, les magnituds i mesures de la radiació, la normativa i legislació en vigor o la garantia de qualitat en radiodiagnòstic. La sessió pràctica, que es dugué a

terme el quart dia, abordà la mesura dels nivells de radiació a una sala de radiodiagnòstic, la determinació de les dosis anuals i la senyalització de les diferents zones i el control de qualitat d'equips de radiodiagnòstic.

Curs de cirurgia de vies respiratòries superiors, què hi ha de nou?

Els veterinaris Ricardo de Sousa i Maria Amengual impartiren el passat 27 de febrer a l'aula de formació del Col·legi el curs de cirurgia de vies respiratòries superiors, organitzat pel COVIB i acreditat per la Comissió de Formació Continuada de Professions Sanitàries de les Illes Balears.

El programa constava de diferents punts a abordar. Així, Ricardo de Sousa tractà el diagnòstic i maneig de cans amb síndrome braquiocefàlic i paràlisi laríngia i tipificà els candidats a cirurgia i quan es beneficien més d'aquesta, mentre que Maria Amengual parlà dels tipus de dispnea, de com establir cans amb crisis clíniques agudes o cròniques i de l'anestèsia del pacient braquiocefàlic.

La Veterinària espanyola amplifica el seu clam: ‘Som veterinaris, som sanitaris’

Milers de veterinaris procedents de la majoria de comunitats autònomes es manifestaren per abril a Madrid reivindicant el reconeixement sanitari de la professió i la participació activa del sector en les polítiques estatals de salut pública i benestar animal

Un grup de veterinaris balears es desplaçà fins a Madrid per participar el 3 d'abril en la segona gran manifestació del col·lectiu veterinari que, sota el lema 'Som veterinaris, som sanitaris', reivindicà un reconeixement real de la professió a nivell social, administratiu i fiscal. La marxa, convocada per la Federació Estatal de Sindicats Veterinaris (FESVET), recorregué els carrers de Madrid des del carrer Alcalá, davant el Ministeri d'Hisenda, fins al Ministeri de Sanitat i comptà amb la participació de milers de veterinaris procedents de gairebé totes les comunitats autònomes.

Aquesta manifestació, la segona d'aquestes característiques després de la celebrada l'any 2019, ha comptat, a diferència d'aquella, amb l'adhesió i el suport d'un gran nombre de particulars, entitats, organitzacions i col·legis professionals, entre els que es troba el nostre tot i no compartir la junta de govern totalitat de les demandes. Tant és així, que el COVIB ha contribuït econòmicament a facilitar el desplaçament de les persones participants, abonant en part o íntegrament el cost del bitllet d'avió.

Les reivindicacions, recollides en el *Manifest a favor del reconeixement de la veterinària com a professió sanitària*, van des de la petició d'inclusió de les veus veterinàries en la legislació de salut pública i benestar animal, fins a la demanda d'una legislació del medicament justa, igual a la resta d'Europa, passant per les demandes fiscals de l'IVA reduït o una major implicació contra l'intrusisme.

POSTURA DEL COVIB

El Col·legi va estar representat a Madrid per la seva vicesecretària, Ana Sancha, que destacà el bon ambient viscut a la marxa, no exempt d'exigència i reivindicació. "La veu de la veterinària espanyola sonà alta i clara, com una sola veu, davant un fet absurd i del tot incomprensible, com és el tracte de segona que se'ns ha dispensat des de l'Administració Estatal. I més després d'una pandèmia zoonòtica", assegurà Sancha.

Ramon Garcia, per la seva banda, explica la postura del Col·legi, adoptada en junta de govern: "Malgrat no compartir totes les reivindicacions que aporta el comitè organitzador de la manifestació, som conscients de la problemàtica i malestar actual en bona part de la professió i per això entenem que no podem quedar-nos al marge d'iniciatives que contribueixin a millorar i amplificar la visibilitat dels problemes de la veterinària a Espanya. Al cap i a la fi, l'objectiu és treballar units per aconseguir la millora de la professió i dels seus professionals".

"La pandèmia de la Covid-19 ha deixat palès la importància sanitària de la interacció entre humans, animals i

medi ambient, l'anomenat enfocament 'One Health', que els veterinaris duim anys advertint".

>>> Una representació de manescals illencs es desplaçà fins a Madrid per fer costat al sector veterinari espanyol en una marxa que té lloc per segona vegada i que arribà fins al Ministeri de Sanitat.

Traslladades a Madrid les observacions del COVIB sobre el projecte de Reial Decret de Vigilància en Salut Pública

Durant el passat mes de febrer es va iniciar el procés de consulta pública prèvia del Projecte de Reial Decret de Vigilància en Salut Pública, obert a les aportacions de la ciutadania i entitats que així ho consideressin. El document establia, entre altres punts, la necessitat de comptar amb una Xarxa de Vigilància Epidemiològica per garantir una resposta eficaç davant de futures emergències sanitàries. Vindria a ser una actualització de la existent Xarxa Nacional de Vigilància Epidemiològica, en revisió des de fa uns anys.

El COVIB va comprovar, després d'analitzar el document, que en l'abordatge dels problemes de salut pública del projecte s'ignorava l'enfocament *One Health*, un fet inexplicable, i encara més després de l'experiència viscuda arran de la Covid-19. En paraules del Col·legi, "una de les conclusions

essencials que es poden extreure de la pandèmia és la importància i la gravetat de les malalties transmissibles d'origen animal, que sens dubte es repetiran en el futur". L'opinió dels experts i dels principals organismes sanitaris internacionals coincideixen que l'enfocament integrat de salut pública, salut animal i medi ambient serà fonamental per prevenir noves pandèmies.

El COVIB sol·licità al Ministeri de Sanitat la incorporació dels registres de Sanitat Animal corresponents, tant d'animals

domèstics com de fauna silvestre, així com els ambientals, perquè es pugui fer aquest abordatge holístic dels problemes de salut pública.

Paral·lelament, al darrer Consell de Salut de les Illes Balears, celebrat el 23 de febrer, el president del COVIB, Ramón García, va sol·licitar a la Conselleria que traslladés al Ministeri la seva petició sobre el Projecte de Reial Decret de Vigilància en Salut Pública i que impulsés mecanismes similars a la nostra CCAA.

>>> S'ha detectat que en l'abordatge dels problemes de salut pública del projecte de Xarxa de Vigilància s'ignorava l'enfocament *One Health*, un fet inexplicable, i encara més després de l'experiència viscuda arran de la Covid-19.

BREUS

El COVIB acorda no donar suport al programa VIOPET del Govern d'Espanya

La junta de govern del COVIB acordà no donar suport a la forma en què la Direcció General dels Drets dels Animals del Govern d'Espanya volia implicar els professionals veterinaris en el seu projecte Viopet, d'atenció i acolliment d'animals de víctimes de violències masclistes. La junta decidí comunicar-ho així als col·legiats i col·legiades mitjançant una circular interna enviada per gener en què argumentava els motius de la seva decisió, a l'hora que enviava els detalls del projecte ("perquè cadascú s'informàs de primera mà i elegís per sí mateix") i donava resposta a Madrid explicant els motius del seu desacord.

Segons la junta, tot i ser un projecte lloable en el seu naixement i fons, Viopet no dona resposta a molts dels problemes no resolts que existeixen sobre el benestar dels animals, i que haurien d'afrontar-se abans d'encetar noves iniciatives. "És fonamental dotar dels recursos necessaris a les normatives existents per a la seva aplicació i compliment", recollia l'escrit. Així mateix, la junta considera "lamentable" que es pretengui realitzar acció social a costa de la professió veterinària, ja que un dels punts proposats en el projecte per ser 'veterinari de referència de Viopet' és l'aplicació de descomptes en els honoraris, tenint a més, la càrrega fiscal del 21% tot i ser una professió sanitària.

BREUS

Conveni amb el CACV pel RIACIP per a 10 anys

El COVIB i el Consejo Andaluz de Colegios Oficiales de Veterinarios (CACV) han sig-

nat la renovació del conveni de cessió d'ús del programa informàtic d'identificació d'animals de companyia que utilitza el Col·legi des de 2017 per a la gestió del RIACIB. El president del CACV, Fidel Astudillo, i el president del COVIB, Ramon Garcia, rubricaren el conveni, que té una vigència de 10 anys i que permet al Col·legi accedir i fer ús d'aquesta estructura informàtica i comptar amb la corresponent assistència tècnica necessària en el procés de registre i identificació.

Medicament veterinari

A començament d'aquest any han tengut lloc les reunions informatives del COVIB a Menorca i les Pitiüses per informar de les novetats respecte el medicament veterinari i recollir les impressions dels col·legiats per traslladar-les al grup de treball. Així mateix, durant el mes de març se celebrarà la reunió del grup del medicament per estudiar els punts a rebatre de cara a la publicació de l'esborrany de la modificació del RD de medicaments veterinaris.

Dia de passar comptes

Celebrada a la sala de formació de la seu col·legial amb una discreta assistència l'assemblea general ordinària de 2022, on es passà revista de les qüestions d'actualitat, s'aprovaren els comptes de 2021 i també el pressupost per a l'exercici actual

L'acte més important del COVIB, la seva assemblea general, que serveix per rendir comptes amb col·legiats i col·legiades, tornà a celebrar-se enguany a la seu col·legial després de no poder fer-se amb normalitat els anys 2020 i 2021. Se celebrà el passat 27 de març i ho féu amb una discreta assistència. "Avui és dia de passar comptes. Entenc que no pot venir tothom, però és una pena que l'acte més important del COVIB no sigui una cita multitudinària", començà Ramon Garcia la presentació. "Hem de fer un poc d'autocrítica i tal volta hem de replantejar-nos com arribar millor a la gent per poder animar-la a que vengui. Ens agradaria que fos així", afegí Garcia abans de donar pas a l'ordre del dia i després de dedicar unes paraules a la memòria de la companya Elisa Morell, finada uns dies abans. "M'agradaria tenir un record per a n'Elisa Morell. Se n'ha anat massa prest. Que descansi en pau", digué.

La secretària, Alicia Ruiz, féu l'exposició de la memòria d'activitats de 2021, informant entre altres coses de la reestructuració del personal administratiu, de les mesures Covid-19 que s'hagueren de prendre durant tot l'any i de les activitats i actes realitzades per la junta o per les diferents comissions que integren el Col·legi. Quant a col·legiació, s'informà de que en 2021 es donaren d'alta 62 veterinaris i de baixa, 20. Que hi hagué cinc jubilacions, quatre col·legiacions honorífiques

>>> S'informà de que en 2021 es donaren d'alta 62 veterinaris i de baixa, 20. Que hi hagué cinc jubilacions, quatre col·legiacions honorífiques i, a desembre de 2021, un total de 720 persones col·legiades.

(Francisco Bonet, Martín Escudero, Xisco Mir i Catalina de Sena Vidal) i, a desembre de 2021, un total de 720 persones col·legiades. Paral·lelament, Alicia Ruiz repassà l'activitat col·legial a xarxes socials, que ha experimentat un creixement de seguidors en consonància a la seva activitat, i a les aparicions de la professió o del Col·legi en els mitjans de comunicació.

Posteriorment, la vicepresidenta, Estrella Sintès, repassà la liquidació dels pressupostos, els comptes de 2021 i el pressupost de l'actual exercici, que varen ser votats i aprovats per majoria. Es votà també la proposta de la junta d'amortització del préstec amb part del superàvit de l'exercici anterior, opció que va ser aprovada per unanimitat. Tota la documentació pressupostària i de la memòria d'activitats roman penjada a la part privada de la pàgina web del Col·legi i pot ser consultada en qualsevol moment.

BALANÇ ANUAL

Ramon Garcia encetà la seva intervenció final agraïnt l'anterior tècnica, Amanda Figuerola, la seva feina, i recordant algunes qüestions relatives a la pandèmia, que sonen molt llunyanes però que succeïren fa menys d'un any. El president centrà el discurs en quatre punts: el medicament veterinari, tema sobre el que explicà els avanços fets pel grup de feina i el plantejament de propostes consensuades amb altres Col·legis de cara al RD sobre medicaments veterinaris; la Llei de benestar animal, sobre la que digué que s'està pendent de l'estratègia que vol seguir el Consejo General i avançà que des de Balears es farà feina amb els parlamentaris balears del Congrés; Ucraïna, analitzant la situació de les mascotes que arriben amb les persones refugiades procedents d'allà i explicà el protocol establert per la Conselleria d'Agricultura que el COVIB va fer extensible als col·legiats per si volien col·laborar-hi; i intrusisme, detallant dos processos que actualment segueixen el seu curs judicial, un a Mallorca i un altre a Menorca.

Problemas de conducta, la punta del iceberg

Por **Pilar García**

Los animales de compañía han pasado a considerarse un miembro más de la familia, si bien, los cambios en el estilo de vida y las exigencias del ser humano ponen en riesgo su bienestar. Los espacios de vida más reducidos, la mayor densidad de población y los horarios de trabajo prolongados dificultan su adaptación al entorno, y eso puede derivar en un problema de conducta. Se ha estimado que hasta el 90% de los perros muestra un problema de conducta durante su vida, el 40% si hablamos de perros y gatos. El 75% de esos problemas no son considerados lo suficientemente graves para buscar asesoramiento profesional y sin embargo aparecen en numerosos estudios como la razón número 1 para abandonar a un perro y la razón número 2 para abandonar a un gato.

Con referencia a la eutanasia, el 30% de los perros de menos de 3 años tiene muertes atribuidas al menos a una conducta no deseada, la agresión fue la más común (Yan y col. 2021).

En España, Fajó y colaboradores estudiaron la epidemiología del abandono de perros y gatos (2008- 2013): 100.000 perros y 30.000 gatos entran en los refugios de animales anualmente en España y los problemas de conducta son la razón de abandono en el 10-12 % de los casos.

¿Qué es un problema de conducta?

Se define como una conducta molesta para el tutor del animal, un patrón de comportamiento que se desvía de las expectativas del tutor o normas de la sociedad, aunque sean conductas normales en la especie. También puede deberse a una mala interpretación del comportamiento, o a un cambio en el nivel de tolerancia del tutor, por ejemplo, por la llegada de un bebé.

La edad media de presentación de los problemas de conducta en un perro es de 2,5 años y en los gatos, de 5,5 años. Aparte, los tutores de los perros con problemas de comportamiento los abandonan en menos de 3 meses. En el caso de los gatos, este período se alarga a 1 o 2 años. Por lo tanto, hay una ventana de oportunidad de orientación y ayuda para evitarlo, una ventana estrecha en la que los veterinarios jugamos un papel importante.

Los comportamientos no deseados más comunes son: la agresividad, la destructivi-

dad, el miedo, los ladridos excesivos y la eliminación inapropiada.

¿Cómo se presentan los problemas de conducta?

Las presentaciones pueden ser:

- En forma de patología conductual como el trastorno compulsivo.
- Como consecuencia de una disfunción patológica o médica como la eliminación inadecuada como síntoma de infección urinaria.
- Como la expresión del comportamiento normal en la especie, por ejemplo, la vocalización en el perro o el rascado en el gato.
- Como una respuesta conductual normal dado el contexto, pero problemático para el tutor.
- Como un comportamiento anormal.

En conjunto, con muchas de estas respuestas el animal tiene el propósito de adaptarse al entorno. Algunas representan un riesgo para las personas o los animales, sin olvidar, que también pueden ser peligrosas para la salud del propio animal.

Factores asociados a los problemas de conducta

Existe una interrelación entre la salud mental y la salud física en la medicina. Así como el estrés crónico y la ansiedad pueden contribuir a la aparición de problemas físicos, los problemas físicos pueden causar o acentuar problemas de miedo, ansiedad o agresividad. Aparte de la salud hay otros elementos con un impacto variable sobre la conducta del animal: *Relación tutor- animal de compañía*.

Factores de riesgo de los problemas de conducta

- Genética.

- Edad.
- Ambiente.
- Período Prenatal - neonatal transición - socialización.
- Aprendizaje.
- Enfermedad.
- Otros (ejercicio, estado reproductivo, etc.).

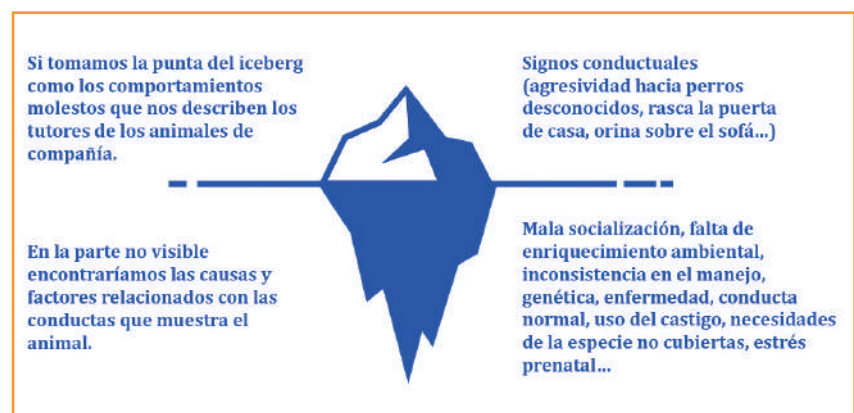
Cuando el comportamiento de un animal de compañía coincide con las expectativas de su tutor, el nivel de conflicto entre ambos se reduce y el vínculo social es más seguro. Por el contrario, si las expectativas del tutor difieren mucho del comportamiento del animal, el vínculo puede verse amenazado o destruido por un conflicto grave y no resuelto. Sabemos además de la importancia del vínculo entre el tutor y el animal en el desarrollo de algunos problemas de conductas como los trastornos relacionados con la separación que se asocian a los estilos de apego inseguro-ansioso o evitativo.

El veterinario clínico y la medicina del comportamiento

Una de las funciones del veterinario es informar de la conducta normal de la especie para que el tutor haga una interpretación más realista de su comportamiento.

Sólo un bajo porcentaje de tutores consultan con su veterinario cuando el animal muestra una conducta molesta, en cambio, la intervención veterinaria temprana reduciría el número de animales eutanasiados o abandonados por esta causa.

Los cambios de comportamiento o las conductas desagradables se deben abordar en la clínica diaria como un problema más de salud. Es más, la conducta nos sirve para evaluar el bienestar, y nos advierte sobre el estado físico y emocional, siendo un método no invasivo.

Món Veterinari

*Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **veterinària**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org*

El mateix any en què Xisca Lull venia al món, 1986, son pare, Salvador, i el seu soci, Joan Lull, posaven la primera pedra del seu propi món, Mon Veterinari, al Passeig del Ferrocarril de Manacor, un indret que en aquells moments es trobava a fora vila i que ara, més de 35 anys més tard, ha estat engolit pel seu creixement urbà. Salvador i Joan, que comparteixen llinatge però no consanguinitat, duïen aleshores uns anys fent feina plegats a la Clínica Parc, a Felanitx, i havien decidit ampliar negoci obrint un altre centre a Manacor. Llicenciats els dos a Saragossa, on coincidiren estudiant, retornaren a Mallorca per fer feina cada un pel seu compte: amb grans animals en Salvador i al sector avícola en Joan, abans de que la clínica de petits animals els 'aplegàs' a finals dels anys 70, engegant el projecte de Felanitx... i pràcticament fins avui. Salvador es jubilà fa tres anys, passant el relleu a la seva filla Xisca, Joan encara 'dóna gu-

erra', arribant cada dia el primer a la clínica, i Món Veterinari és un negoci sòlid i rendible que dona feina a sis manescals i quatre auxiliars i atén a centenars de pacients cada mes.

Món Veterinari conserva la grandesa espacial de com es feien les coses un temps pretèrit. Sales grans i amples, sostres alts, zona de jardí, terrasses... És una planta baixa extensa situada en una concorreguda avinguda de la zona nord de Manacor, amb facilitat d'aparcament. Consta de dues sales d'espera (una per a cans i l'altra per a moixos) i de dues consultes principals (també específiques per a atenció de cans i moixos). Té, a més, tres patis, dues sales de consulta auxiliars, una sala polivalent, un quiròfan, magatzem, laboratori, una sala de diagnòstic per imatge amb RX, ecografia i endoscòpia, sala d'hospitalització amb capacitat per a una dotzena d'animals i un pati interior on els animals poden sortir a prendre l'aire, biblioteca... La clínica actual,

FITXA

Nom: Món Veterinari.

Titulars: Joan Lull Grimalt i Francisca Lull Riera.

Adreça: Passeig del Ferrocarril, 100, Manacor.

Web: www.monveterinari.es

E-Mail: info@monveterinari.es

Obert des de: 1986.

Equip humà que conforma la clínica: Sis veterinaris i quatre auxiliars. Auxiliar/pelequera.

Serveis: Medicina interna, exòtics, cardiologia, oftalmologia, dermatologia, oncologia, neurologia, laboratori, diagnòstic per imatge, ecografia, endoscòpia, hospitalització i cirurgia en teixits blans i traumatologia

amb dues ales, és fruit de la darrera reforma, realitzada fa set anys, en la qual separaren la zona de consulta de la zona d'hospitalització, ampliant tots els espais

i adaptant-se al temps. I l'arribada de na Xisca, l'any 2016, és el que ha facilitat aquesta adaptació. La filla den Salvador, ara cotitular, realitzà varies estàncies a l'estranger després de llicenciar-se a Saragossa, a més de cursar el postgrau de traumatologia i el postgrau de medicina de petits animals de la UAB. Reconeix que, al començament, son pare i en Joan es mostraren reticents a canviar coses ("si una cosa funciona..."), però de mica en mica ha pogut anar fent les seves aportacions i posant el seu segell. Per contra, es considera una "privilegiada" per haver pogut aprendre treballant al costat de dues persones amb tanta experiència en la medicina clínica de petits animals. "Mon pare ja gairebé no ve per aquí però de vegades encara li faig consultes tècni-

ques o li deman consell", explica Xisca, orgullosa.

Joan Lull, a qui agafam sortint del seu torn, explica el funcionament de la clínica, que obri de 8 h a 21 h de dilluns a dissabte i de 10 h a 16 h els diumenges. "L'experiència ens ha demostrat la importància de tenir un equip de confiança, amb bona comunicació i una organització amb torns definits. A les 15 h hi ha el canvi de torn i cadascú s'ocupa de la seva feina i especialitat. La clínica es mou en funció d'això, amb cita prèvia, i gestionant les consultes que entren per la porta. L'única cosa que decidírem en el seu moment en Salvador i jo va ser no fer urgències, així que es podria dir que Mon Veterinari és com un hospital sense 24 hores", assevera Joan.

Abans de partir, el veterinari deixa caure una dada que parla per si mateixa de la realitat del centre, quan diu que dues de les quatre auxiliars que hi treballen en l'actualitat (n'Anselma Gallego i na Maria Santos) hi formen part des de fa més de trenta anys. L'actual plantilla, doncs, és una com-

binació de veterania i joventut, que està capacitada per oferir tot tipus de serveis, segons les necessitats dels pacients: des de medicina interna, cirurgia en teixits blans, traumatologia, laboratori i hospitalit-

zació, fins a altres especialitats com cardiologia, oftalmologia, dermatologia, oncologia, neurologia, diagnòstic per imatge, ecografia, endoscòpia o exòtics. I la seva dilatada trajectòria l'avalua.

El LIMIA i la seva adscripció a SEMILLA

El Consell de Govern va aprovar, el passat mes de novembre, la modificació del decret de creació de l'Institut de Recerca i Formació Agrària i Pesquera de les Illes Balears (IRFAP), que té el Laboratori d'Investigacions Marines i Aqüicultura (LIMIA), per adscriure'l a Serveis de Millora Agrària i Pesquera (SEMILLA), amb la voluntat que SEMILLA esdevingui un referent en matèria de Millora del coneixement, i potencii els programes de recerca i desenvolupament, d'innovació, digitalització, d'experimentació i de transferència del coneixement en matèria agroalimentària, ramadera i pesquera, per contribuir a la modernització i a l'impuls de la competitivitat del sector primari de les nostres illes.

Des del 2022, SEMILLA és l'únic organisme de les Illes Balears en matèria d'investigació agrària i pesquera integrat en el sistema INIA-CCAA estatal.

El LIMIA va néixer el 1982 amb el nom d'Estació d'Aqüicultura (EA). L'EA va ser creada a la preautonomia amb la missió de fomentar l'aqüicultura d'espècies mediterrànies d'interès comercial, tant de bivalves com de peixos, per a generar noves alternatives econòmiques al sector pesquer mitjançant la formació de cooperatives de pescadors que combinassin ambdues activitats.

L'any 2005, després d'anys de cerca d'una ubicació adequada, es va decidir renovar les instal·lacions al mateix lloc on eren, i es va canviar el nom del centre pel de Laboratori d'Investigacions Marines i Aqüicultura (LIMIA), per fer front a totes les tasques que s'hi duen a terme, que ja no eren només de recerca aqüícola.

El LIMIA disposa de laboratoris d'histologia i de biologia molecular, així com d'instal·lacions de vivàrium interiors i de gàbies flotants exteriors. És l'únic centre públic de recerca aplicada a l'aqüicultura de les Illes Balears i és l'única instal·lació de les Illes Balears amb subministrament d'aigua de mar en la que es pot treballar amb animals marins vius. A més, és l'únic centre de les Illes Balears acreditat com a centre d'experimentació animal en organismes marins, i, conseqüentment, qualsevol experimentació animal amb peixos i cefalòpodes vius que es fa a les Illes Balears només es pot fer al LIMIA. Per tot el citat, sovint, altres organismes científics del sector formalitzen acords de col·laboració amb el LIMIA per atendre a les seves necessitats i crear sinèrgies entre les diferents organitzacions. En aquests moments, el LIMIA té subscrits acords de col·laboració amb entitats de recerca públiques i privades, entre les quals destaca la Unitat associada de l'Institut Mediterrani d'Estudis Avançats (IMEDEA, CSIC-UIB). També forma part de l'Institut d'Investigacions Agroambientals i d'economia de l'Aigua (INAGEA, UIB). A més, al LIMIA s'hi executen projectes d'investigació d'altres organismes de recerca de les Illes Balears (Institut Espanyol d'Oceanografia, Departament de recerca de l'empresa Aqüicultura Balear (ABSA), i recollida de dades ambientals (SOCIB). Convé també destacar, entre altres, que el LIMIA té subscrit un acord de

>>> El LIMIA és l'únic centre públic de recerca aplicada a l'aqüicultura de les Illes Balears, així com l'única instal·lació amb subministrament d'aigua de mar en la que es pot treballar amb animals marins vius.

col·laboració amb la Direcció General de Protecció d'Espècies, per a projectes de conservació de fauna marina.

Els objectius de recerca del LIMIA són molt més amplis que els de l'antiga EA. En podem destacar:

- Estudis de pesqueres artesanals i recreatives. Estudis de biologia reproductiva. Disseny de mesures de gestió.
- Control de zones de producció de mol·luscos bivalves i de bancs naturals.
- Recerca en cria i engreix d'espècies amb potencial aqüícola.
- Recerca en noves eines tecnològiques d'estudi de la dinàmica de les poblacions marines i les connexions a múltiples escales entre els canvis ambientals, la pesca i la societat.
- Projectes sobre oceanografia pesquera amb un enfocament multidisciplinari.
- Projectes d'estudi del comportament dels peixos, especialment en el camp de la telemetria, d'estudis de personalitat i dels relotges biològics (cronotips).
- Projectes de modelatge mecanístic i estadístic. Models Bioenergètics.
- Projectes de conservació: repoblacions amb espècies criades en captivitat, projectes de conservació d'elasmobranquis i de tortugues marines.
- Validació del creixement en gàbies de línies genètiques seleccionades.
- Col·laboració en projectes de recerca europeus: Projecte NEWTECHAQUA.
- Estudi de les patologies observades als organismes del mar balear. Detecció de noves patologies a espècies marines (betanodavirus a l'anfós i morena). Descobriments de l'agent etiològic causant de l'extinció de la nacra a les Balears (el protozou *Haplosporidium pinnae*).

AMÀLIA GRAU

Cap de laboratori del LIMIA-SEMILLA

Notas de interés sobre la reforma del Código Civil en materia de régimen jurídico de los animales

En el Boletín Oficial del Estado del 16 de diciembre de 2021 se publicó la Ley 17/2021, de 15 de diciembre, de modificación del Código Civil, la Ley Hipotecaria y la LEC, sobre el régimen jurídico de los animales.

Hasta la fecha, los animales jurídicamente tenían la consideración de bienes o cosas. Desde la entrada en vigor de esta norma pasan a tener un régimen jurídico propio y sólo les será aplicable el régimen jurídico de las cosas en lo que no quede previsto para ellos.

La esencia de la reforma es que otorga la condición de seres vivos dotados de sensibilidad y para ellos regula específicamente diversos conceptos civiles, procesales o incluso hipotecarios.

De tal manera que:

Los animales no son "muebles".

Pueden ser objeto de "apropiación", es decir, ser sujeto y objeto de propiedad.

El propietario, poseedor o titular de un animal debe ejercer sus derechos y sus deberes sobre él **respetando su cualidad de ser sintiente y tiene la obligación de asegurar su bienestar.**

Los **gastos destinados a la curación y cuidado de un animal herido o abandonado** son recuperables por quien los haya pagado con el ejercicio de la acción de repetición contra su propietario o contra las personas a las que se les hubiera atribuido su cuidado.

Se reconoce el derecho del propietario y personas que convivan con él animal a recibir **una reparación del daño moral causado por su muerte, lesión o menoscabo grave.**

Pasa a tener su específica regulación en materia de "posesión", de "usufructo" o de "ocupación" en caso de carecer de dueño.

Se regula particularmente para los **animales de compañía** el régimen jurídico en caso de sucesión sin testamento.

Otra novedad afecta al régimen económico matrimonial. Si bien en nuestra Comunidad rige el régimen de separación de bienes, el Código Civil se ve modificado en el sentido de que, en el régimen económico de gananciales, los animales de compañía se considerarán privativos del cónyuge al que pertenecieran al comenzar la sociedad matrimonial.

Se regula la responsabilidad del vendedor de un animal frente al comprador por el **incumplimiento de sus deberes de asistencia veterinaria y cuidados necesarios** para garantizar su salud bienestar.

Son objeto de regulación en materia de saneamiento por vicios ocultos.

Se prohíbe expresamente que un animal de compañía se entregue en prenda (esto es, su "hipoteca" como si de un bien mueble se tratara) en garantía del cumplimiento de una obligación de la misma manera que se modifica la Ley Hipotecaria para impedir que la **hipoteca** de una finca se extienda a los animales de compañía que en ella se encuentren.

La reforma también regula cuestiones **procesales**, tales como que los animales de compañía no serán embargables.

Pero la importancia de los animales de compañía trasciende más allá de su propio interés, de tal manera que, por ejemplo, a los efectos de conceder la guarda y custodia compartida de los hijos, el juzgador tendrá en cuenta **los antecedentes por maltrato animal** del progenitor, de manera que la autoridad judicial no otorgará guarda y custodia de los hijos a favor del que tenga dichos antecedentes.

Es relativamente frecuente que a los veterinarios les surjan problemas como responsables del tratamiento clínico del animal y del registro en el RIACIB en situaciones de conflicto entre parejas. Sobre estos conflictos la reforma también se pronuncia. Así es en cuanto a la separación, divorcio y nulidad matrimonial, la reforma establece los siguientes mandatos:

Cuando una pareja desee suscribir un Convenio Regulador sobre sus relaciones tras su ruptura, el Convenio **deberá contener el destino de los animales de compañía** debiendo tenerse en cuenta para ello el interés de los miembros de la familia y el bienestar del animal; también regulará el reparto de los tiempos de convivencia y cuidado si fuere necesario, así como **las cargas asociadas al cuidado del animal.**

Pero si el acuerdo de la pareja sobre estos extremos fuera perjudicial para el bienestar de los animales de compañía, **será la Autoridad judicial la que ordenará las medidas a adoptar.**

Cuando corresponda al Juez pronunciarse por medio de una resolución judicial deberá hacerlo **también respecto del destino del animal.**

La reforma introduce un nuevo precepto a los efectos de que la Autoridad judicial establezca la atribución del cuidado de un animal de compañía a uno o ambos cónyuges, atendiendo al criterio del interés de los miembros de la familia y el bienestar del animal (a modo de "guardia y custodia" del animal de compañía), a la vez que igualmente **deberá pronunciarse sobre el reparto de las cargas asociadas al cuidado del animal y todo ello con independencia de la titularidad dominical de este y de a quién le haya sido confiado para su cuidado. Esta atribución deberá constar en el Registro de identificación de animales.**

Es relativamente frecuente que a los veterinarios les surjan problemas como responsables del tratamiento clínico del animal y del registro en el RIACIB en situaciones de conflicto entre parejas. Sobre estos conflictos la reforma también se pronuncia

PRESENTAT PER HOSPITAL VETERINARI CANIS

Luis Riera (Acred. AVEPA Cardiología), Alicia Fernández, María Riquelme

Se refiere al hospital un Border Collie macho de 2 años con historia de tos crónica y pigmenturia. El animal llega de Jerez 7 días antes de la primera visita al hospital. En su veterinario se realiza test positivo para filarias y serología gen MDR1 Genotipo N/N negativo. En las Rx torácicas se observa cardiomegalia y dilatación de venas pulmonares. En base al diagnóstico presuntivo de filariasis:

1. ¿Qué otras pruebas diagnósticas sería recomendable realizar?

2. ¿Cuál sería el tratamiento de elección?

cas clínic. resolució

En las Rx torácicas (foto n° 1) se observa un aumento de la silueta cardiaca por dilatación del tronco y patrón pulmonares vascular (cambios radiográficos típicos de la enfermedad vascular por dirofilariosis). En ocasiones, también se puede observar un infiltrado intersticial-alveolar difuso, compatible con edema pulmonar (neumonitis alérgica).

Foto n°1.

PRUEBAS DIAGNÓSTICAS PRINCIPALES

Detección de antígenos mediante técnicas ELISA o inmunocromatografía.

En este caso remitían test para filarias positivo. El test detecta las proteínas secretadas por parásitos adultos de hembras de Dirofilaria immitis, los parásitos no presentan suficiente carga antigénica para ser detectados hasta pasados unos seis meses.

PRUEBAS DIAGNÓSTICAS COMPLEMENTARIAS

Analítica sanguínea. La analítica estaba dentro de la normalidad.

Ecocardiografía. Se observa una dilatación severa del tronco pulmonar con alta carga parasitaria de filarias adultas (doble línea hiperecogénica paralelas) y regurgitación pulmonar con hipertensión pulmonar (foto n° 2).

La ecocardiografía proporciona una prueba definitiva de dirofilariosis y permite comprobar la anatomía cardiaca y las consecuencias funcionales de la enfermedad.

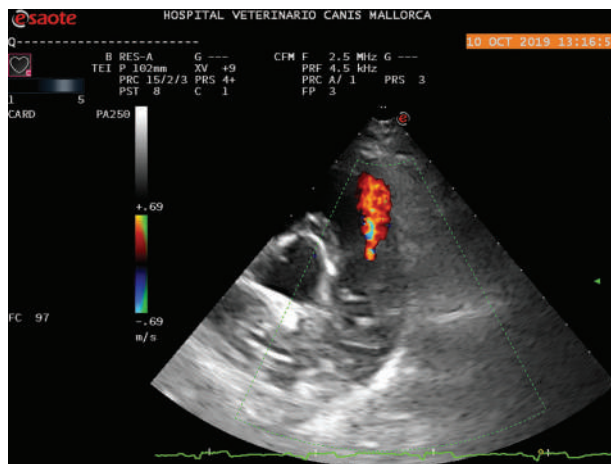

Foto n°2.

TRATAMIENTO

Se inició un tratamiento con:

1. Doxiciclina (5 mg/kg/12h, 4 semanas) para eliminar Wolbachia, bacteria que alberga el parásito y que participa en la patogénesis de la enfermedad.

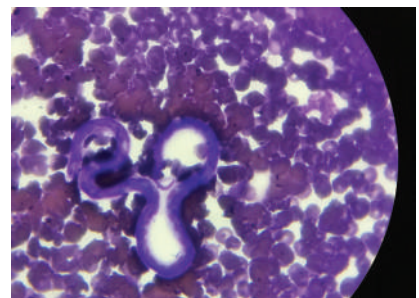
2. Una lactona macrocíclica a dosis preventivas con el objetivo de eliminar larvas migratorias (pipeta Advocate en este caso). Las lactonas macrocíclicas junto con la doxiciclina, suprimen individualmente la embriogénesis y debilitan a las dirofilarias adultas.

3. Glucocorticoide (0.5mg /kg/12h con pauta decreciente), se recomienda solo en pacientes con alto riesgo de tromboembolismo (alta carga parasitaria, patología respiratoria evidente) y reposo estricto.

4. La primera inyección de melarsomina (adulticida) (2.5mg/kg/IM) se realiza al mes tras el tratamiento inicial. Día 60 se inyecta la 2ª dosis de melarsomina y de nuevo una lactona macrocíclica. Tras 24 horas se administra última dosis del adulticida.

Al mes acude a consulta, clínicamente está en perfecto estado, aunque sigue con restricción del ejercicio. Se realiza una ecocardiografía de control sin alteraciones rese-

ñables y gota fresca negativa a microfilarias. Posteriormente se han realizado varios test de antígenos y control de gota fresca siendo todos negativos y tras 3 años el paciente se encuentra en buen estado.

Microscopía gota fresca con microfilaria.

Se trata de una enfermedad emergente que se extiende a muchos rincones de Mallorca debido a la mayor presencia del mosquito tigre (vector adaptado a zonas urbanas). Por ello es necesario que los centros veterinarios incluyan en el programa de prevención productos que eviten contagios y expansión de la enfermedad. Además, se debe educar y dar consciencia de esta enfermedad a los propietarios, que además se trata de una enfermedad zoonótica.

COL·LEGIATS**ALTES****1302 - Carme Rosselló Adrover**

Des de l'1 de desembre de 2021

930 - Mª Asunción Sempere Valero

Des de l'1 de gener de 2022

1303 - Kira Martos Fischer

Des de l'1 de gener de 2022

1304 - Ricard Giménez Puig

Des de l'1 de gener de 2022

1305 - Jair Gómez Vaquero

Des de l'1 de gener de 2022

1306 - Pedro José Alomar Cano

Des de l'1 de febrer de 2022

1307 - Caterina Isabel Mateu Capó

Des de l'1 de març de 2022

1308 - Álvaro Daniel Quintana Perera

Des de l'1 de març de 2022

1309 - Beatriz Sánchez Ferreiro

Des de l'1 de març de 2022

BAIXES**1213 - Patricia García Sans**

Des de l'1 de desembre de 2021

1236 - Mª Antonia Salvà Perelló

Des del 30 de gener de 2022

1266 - Antoni Sancho Sancho

Des de l'1 de febrer de 2022

1225 - Óscar Guasch Fabregat

Des del 8 de febrer de 2022

JUBILATS**328 - Juan Francisco García Fluxá**

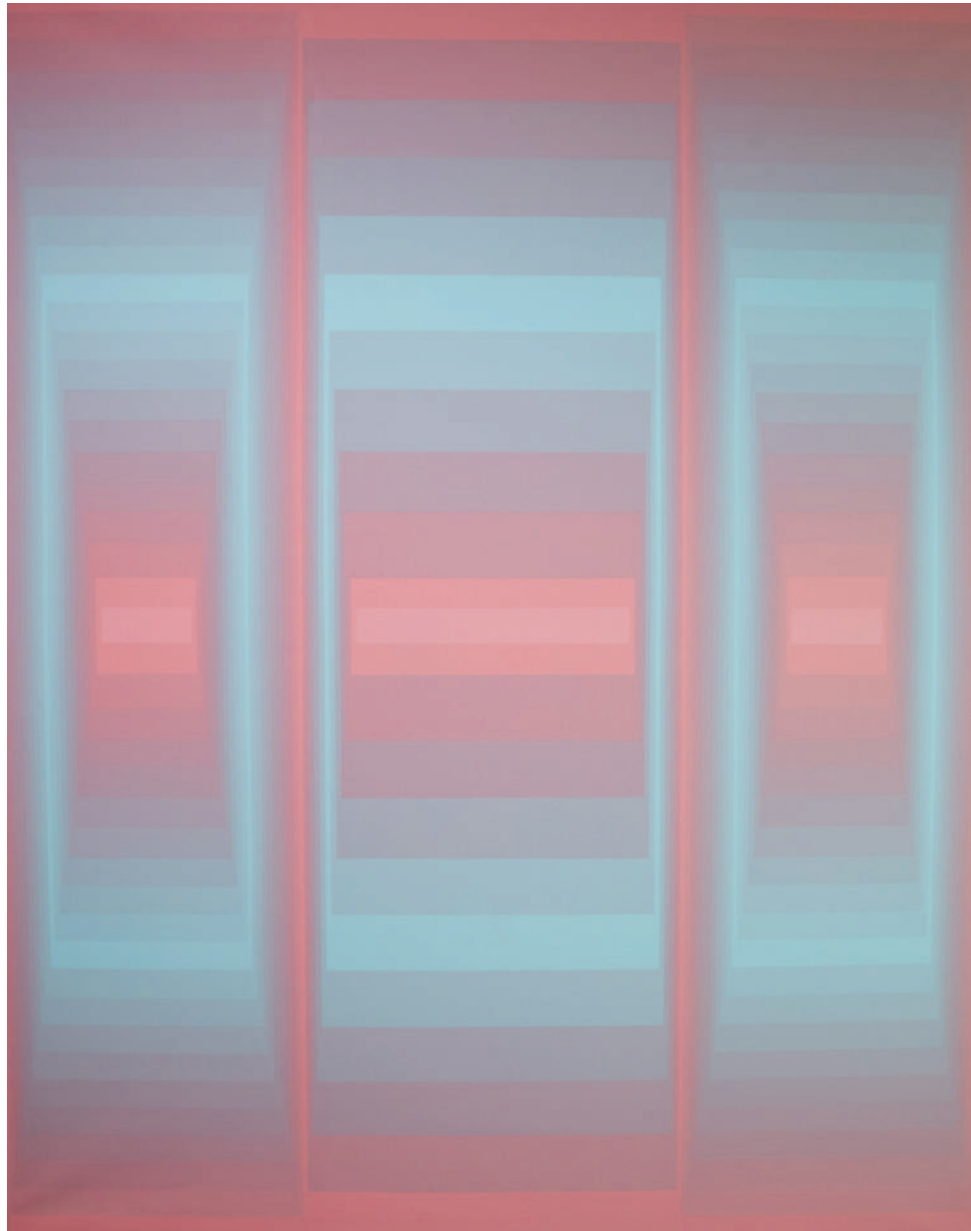
Des del 2 de desembre de 2021

CENTRES VETERINARIS**ALTES****Consultorio Veterinario San Telmo**

C/ Escultor Nofre Alemany, 1 - Andratx

Titular: **Antonia Arcelia Tous Porcel****TRASPÀS****Rafael Coll**

C/ Madrid, 8 - Maó

Titular: **Rafael Coll Carreras**

L'experiència visual de José Alcañiz arriba al Col·legi

L'artista visual barcelonès José Alcañiz (1973) ha dut al Col·legi el seu particular univers pictòric cedint-li la seva obra 'Light Magenta to Turquoise Blue light 21 colours', de 2021, perquè hi està exposada durant el primer trimestre de 2022. "Les meves obres són portals a la dimensió virtual", ha dit l'artista sobre el seu treball. La feina d'Alcañiz va des de la creació de llenços i pintures murals fins a mitjans digitals, i impliquen un procés meticulosament cuidat per crear un diàleg íntim entre les infinites possibilitats que ofereix la geometria. Alcañiz ha exposat al Centre d'Art Santa Mònica, a Barcelona; a la Sala Walter Benjamin, a Portbou; o a la Southfields Gallery, a Londres, entre d'altres.

ART AL COVIB

Seguro Multirriesgo de Clínicas Veterinarias

Silvia sabe que nada va a fallar...

porque cuenta con un seguro de *confianza*

Con las coberturas exclusivas como “Manitas Tecnológico” o “Asistencia Informática” no cuesta nada tener todo a punto.

Así de fácil...

A.M.A. PALMA DE MALLORCA Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS

www.amaseguros.com 900 82 20 82 / 971 71 49 82

Síguenos en

y en nuestra APP

A.M.A.
agrupación mutual
aseguradora

